

Vlaamse overheid
Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
Afdeling openbaarheid van bestuur
Havenlaan 88, bus 100
1000 BRUSSEL
T : 02 553 57 25
Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2023/330

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Bevoegdheid beroepsinstantie

Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3, afdeling 6.

Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie.

Voorafgaande procedure

Bij mailbericht van 7 november 2023 dienden ■■■ een verzoek in bij de stad Oostende om, “n.a.v. de verschillende stedenbouwkundige misdrijven, misdrijven inzake het Onroerenderfgoeddecreet etc. waarvan sprake is op het terrein te ■■■ (gelegen binnen het beschermd cultuurhistorisch landschap Fort Napoleon) en naar aanleiding waarvan de stad Oostende meerdere processen-verbaal heeft opgesteld”, en waarvan zij “vernomen hebben dat deze misdrijven aanleiding hebben gegeven tot een vordering bij de procureur des Konings te Kortrijk met het oog op dagvaarding voor de correctionele rechtbank”, een afschrift te verlenen van:

*“alle stukken die werden overgemaakt aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en/of aan de procureur des Konings te Kortrijk met het oog op deze dagvaarding
alle stukken (zowel procedurestukken als overtuigingsstukken als rechterlijke uitspraken) die verband houden met de correctionele procedure die daarop is gevolgd.”*

Bij mail van 20 november 2023 weigerde de stad Oostende de openbaarmaking.

Op 5 december 2023 dienden ■■■ (verder “beroepers”) beroep in bij de beroepsinstantie tegen voormelde weigeringsbeslissing. Dit beroep werd door de beroepsinstantie geregistreerd op 7 december 2023.

Ontvankelijkheid van het beroep

Het oorspronkelijke verzoek dateert van 7 november 2023. De in beroep aangevochten beslissing van 20 november 2023 maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het ingediende beroep d.d. 5 december 2023 is ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het Bestuursdecreet.

Het beroep is bijgevolg tijdig ingediend en is **ontvankelijk**.

Gegrontheid van het beroep

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid Bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1. Bestreden beslissing

In de bestreden beslissing wordt de openbaarmaking van de gevraagde documenten geweigerd op grond van artikel II.34, 4° Bestuursdecreet en wordt aangegeven: "Gezien de procedure nog lopende is, kunnen deze documenten u nog niet bezorgd worden".

2. Inhoud van het beroepschrift

In het beroepschrift geven de beroepers aan dat artikel II.34 in casu niet van toepassing is omdat de aanvraag betrekking heeft op milieu-informatie.

"De percelen gekend als [REDACTED] zijn gelegen binnen het beschermd cultuurhistorisch landschap Fort Napoleon en omgeving. Het cultuurhistorisch landschap is groen gearceerd op de geopunt-kaart hieronder, de percelen waarover de aanvraag gaat zijn blauw omlijnd (...) De percelen bevatten bovendien belangrijke natuurwaarden, hetgeen o.a. blijkt uit onderstaande geopunt-kaarten (...) De aangevraagde informatie heeft betrekking op activiteiten die aanleiding hebben gegeven tot de aantasting van de hierboven beschreven natuur- en cultuurwaarden evenals op de maatregelen die overwogen dan wel opgelegd (zullen) worden om de natuur- en cultuurwaarden in ere te herstellen. De informatie is dan ook te beschouwen als milieu-informatie in de zin van artikel I.4, 11° van het Bestuursdecreet, zodat deze niet op grond van artikel II.34, 4° van het Bestuursdecreet kon worden geweigerd."

3. Standpunt van de stad Oostende

Op 7 december 2023 nam de beroepsinstantie bij mail contact op met de stad Oostende voor toelichting bij de bestreden beslissing. Bij mailbericht van 14 december 2023 ontving de beroepsinstantie volgende toelichting.

De stad herhaalt dat de aanvraag werd geweigerd op basis van artikel II.34, 4° Bestuursdecreet. Volgens de stad hebben de opgevraagde documenten enkel betrekking op onvergunde werken die zijn verricht door de eigenaar van de gronden, "dus niet op een mogelijke impact of gevolg maar zuiver op het stellen van de vergunningsplichtige handelingen zelf". De stad vervolgt dat: "Uit de hierna vermelde stukken blijkt dat de overtreding bestaat uit het verharden van een terrein en het wijzigen van de aard van de bodem zonder

goedgekeurde omgevingsvergunning. Bij een bezoek ter plaatse werd door een verbalisant ruimtelijke ordening het initiële proces-verbaal vastgesteld waarbij deze overtreding werd vastgesteld. Dit werd later gevolgd door nog twee aanvullende processen-verbaal. De verbalisant had vastgesteld dat op beide percelen verhardingen van platgewalst steenpuin werden aangebracht zonder dat hiertoe de nodige vergunningen zijn bekomen. Hierdoor werd een bevel tot staking opgelegd en is het proces-verbaal met alle bijhorende informatie overgemaakt aan de Procureur des Konings te Kortrijk.” Momenteel wordt dit dossier dus behandeld door de Procureur des Konings en dient de aanvraag volgens de stad afgewezen te worden conform artikel II.34, 4° Bestuursdecreet.

In ondergeschikte orde geeft de stad mee dat, indien de vraag alsnog beschouwd moet worden als betrekking hebbende op milieu-informatie, de uitzonderingsgrond van artikel II.36, §1, 8° Bestuursdecreet toepassing krijgt. De stad is van oordeel dat het belang van openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een lopend rechtsgeding waarbij de door de stedelijke ambtenaar opgestelde processen-verbaal zich momenteel bij het openbaar ministerie bevinden die verder beslist wat hiermee gebeurt.

Hierbij wordt door de stad ook nog verwezen naar een mededeling van het Openbaar Ministerie over het geheim van het onderzoek in het kader van het inzagerecht van gemeenteraadsleden: “Het standpunt van het Openbaar Ministerie in dezen, dat volledigheidshalve werd afgetoetst bij het Parket-Generaal, is en blijft dat de bepaling van artikel 29 van het decreet lokaal bestuur ondergeschikt is aan artikel 28quinquies Sv. dat bepaalt: “§ 1. Behoudens de wettelijke uitzonderingen is het opsporingsonderzoek geheim. Eenieder die beroepshalve zijn medewerking dient te verlenen aan het opsporingsonderzoek, is tot geheimhouding verplicht. Hij die dit geheim schendt, wordt gestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.I...I”. Elk verzoek tot inzage dient dan ook, zoals dit steeds het geval was, tot het openbaar ministerie te worden gericht in een welbepaald dossier en een dergelijk verzoek moet gemotiveerd worden. Terzake kan verwezen worden naar artikel 1380 van het Gerechtelijk wetboek.” Daar waar de gemeenteraadsleden een absoluut inzagerecht hebben (gekoppeld aan beroepsgeheim), is de stad van mening dat bovenstaande instructies van het OM a fortiori ook toepassing hebben op aanvragen in het kader van openbaarheid van bestuur.

Naar aanleiding van een bijkomende vraag tot toelichting van de beroepsinstantie bij mail van 15 december m.b.t. de concrete toepassing van de door de stad ingeroepen uitzonderingsgrond bepaald in artikel II.36, §1, tweede lid, 8° Bestuursdecreet, stelt de stad in een mailbericht van 18 december:

“De gerechtelijk procedure is momenteel inderdaad lopende voor deze onvergunde handelingen. Wij mochten nog geen uitspraak ontvangen.” Op het bijkomend verzoek van de beroepsinstantie naar meer informatie en concrete stukken m.b.t. deze “lopende gerechtelijke procedure”, stelt de stad in een mailbericht van 19 december: “Hieronder geef ik een kort overzicht van het verloop van deze procedure tot op heden. Het initieel stakingsbevel van 21 juni 2022 werd op 30 juni 2022 bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur treedt hierdoor de visie bij van de gemeentelijk stedenbouwkundig inspecteur en bevestigt dat er sprake is van stedenbouwkundige misdrijven.

Vervolgens werd het dossier door ons overgemaakt aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur opdat deze het nodige zal doen voor het bekomen van herstel ten gronde. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft op 7 oktober 2022 dan ook daadwerkelijk een herstellvordering ten gronde geformuleerd waarbij het herstel in de oorspronkelijke staat wordt gevorderd.

Op 14 oktober 2022 werd deze herstellvordering overgemaakt aan de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering voor advies en dit ten einde vervolgens de vordering – na gunstig advies van de

Hoge Raad - aanhangig te kunnen maken bij de rechtbank. Op 17 november 2022 verleende de Hoge Raad positief advies voor het gevraagde herstel. Zo werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur middels schrijven van 13 december 2022 aan de verwerende partijen meegedeeld dat de herstellvordering bij de procureur des Konings wordt ingeleid met het oog op dagvaarding voor de correctionele rechtbank. Zodoende is dit momenteel een geschil en in vooronderzoek bij het parket.” Tevens werd meegedeeld dat er geen extra procedurestukken zijn en dat de stad zelf wacht op “hun conclusie in deze”.

De beroepsinstantie mocht kennis krijgen van 4 processen-verbaal en de daarbijhorende bijlagen van de verbalisant ruimtelijke ordening van de stad Oostende, van twee aanmaningen van de verbalisant ruimtelijke ordening van de Vlaamse Overheid en van de brief van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende d.d. 13 december 2022.

4. Standpunt van de beroepsinstantie

Uit de toelichting door de stad Oostende leidt de beroepsinstantie redelijkerwijze af dat de gevraagde documenten verband houden met het uitvoeren van stedenbouwkundige handelingen zonder de vereiste uitvoerbare omgevingsvergunning(en). Hiervan werden diverse processen-verbaal opgesteld die werden bezorgd aan de Procureur des Konings te Kortrijk. In de toelichting van de stad Oostende is er geen sprake van een effectieve dagvaarding voor de correctionele rechtbank.

De stad Oostende handhaaft het standpunt dat de gevraagde informatie geen milieu-informatie betreft. Verwijzend naar de rechtspraak van de Raad van State in het arrest nr. 240.839 dd. 28/02/2018 moet de beroepsinstantie echter vaststellen dat inbreuken op de regelgeving betreffende de ruimtelijke ordening in beginsel moeten geacht worden het milieu aan te gaan aangezien onder milieu-informatie onder andere moet begrepen worden “e) maatregelen en activiteiten die tot doel hebben het milieu en de elementen, vermeld in punt d) in stand te houden, te herstellen, te ontwikkelen, of druk op het milieu te voorkomen, te beperken of compenseren (...)” (artikel I.4., 11° Bestuursdecreet). Uit de documenten blijkt dat dat doel alvast (mede) aan de basis van o.a. de processen-verbaal en de aanmaningen ligt. Bijgevolg is de beroepsinstantie van oordeel dat de gevraagde informatie duidelijk ook milieu-informatie omvat. Bijgevolg werd ten onrechte artikel II.34, 4° Bestuursdecreet, dat een uitzonderingsgrond bevat indien de aanvraag betrekking heeft op niet-milieu-informatie, door de stad ingeroepen.

De stad heeft echter in de toelichting aan de beroepsinstantie, in ondergeschikte orde, verwezen naar de toepassing van de uitzonderingsgrond bepaald in artikel II.36, §1, tweede lid, 8° Bestuursdecreet. Die bepaling voorziet dat een aanvraag tot openbaarmaking van milieu-informatie moet worden afgewezen als de overheidsinstantie van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de rechtspleging in een burgerlijk of administratief rechtsgeding en de mogelijkheid om een eerlijk proces te verkrijgen. Eenzelfde uitzonderingsgrond is er eveneens voor niet-milieu-informatie in artikel II.35, 4° Bestuursdecreet.

De beroepsinstantie is van oordeel dat in casu deze uitzonderingsgrond geen toepassing kan vinden. Op basis van de toelichting van de stad Oostende moet de beroepsinstantie vaststellen dat er in casu nog geen sprake is van een hangend burgerlijk of administratief rechtsgeding. Er is enkel sprake van het bezorgen van de diverse informatie aan de Procureur met het oog op het aanhangig maken van een geding, maar dan ook nog voor de correctionele rechtbank.

Het komt bijgevolg thans toe aan de beroepsinstantie om de hierboven vermelde ontvangen bestuursdocumenten ten gronde te beoordelen.

Eerste onderdeel: processen-verbaal verbalisant ruimtelijke ordening stad Oostende en bijlagen

Processen-verbaal en de bijlagen zijn te beschouwen als gerechtelijke documenten én bestuursdocumenten in de zin van artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet (in zoverre in bezit van de overheidsinstantie zoals in casu) en komen derhalve principieel in aanmerking voor openbaarmaking tenzij uitzonderingsgronden van toepassing zijn. In artikel I.4, 3° van het Bestuursdecreet wordt een bestuursdocument gedefinieerd als de informatie, ongeacht de drager ervan, die in het bezit is van een overheidsinstantie. Voormeld proces-verbaal is een bestuursdocument conform het Bestuursdecreet.

Het Bestuursdecreet maakt, voor wat betreft de uitzonderingen op het recht op openbaarheid, een onderscheid naargelang het gaat om een aanvraag tot openbaarmaking die betrekking heeft op milieu-informatie dan wel op andere informatie. Zoals hierboven aangegeven is de beroepsinstantie van oordeel dat de gevraagde informatie milieu-informatie omvat en dat bijgevolg ten onrechte werd verwezen naar de toepassing van de uitzonderingsgrond zoals bepaald in artikel II.34, 4° Bestuursdecreet. Voor milieu-informatie is er een gelijkaardige uitzonderingsgrond voorzien in artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet.

Beide artikelen uit het Bestuursdecreet bepalen dat de openbaarmaking wordt afgewezen als het om bestuursdocumenten gaat die *uitsluitend* ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie zijn opgesteld, zolang de mogelijkheid blijft bestaan om een strafsanctie of een administratieve sanctie op te leggen. Op grond van artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet dient, m.b.t. milieu-informatie, de aanvraag tot openbaarmaking afgewezen te worden indien men van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen het vertrouwelijk karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld.

Zoals blijkt uit de memorie van toelichting (*Parl.St.* VI.Parl 2017-18 nr. 1656/1, 59) beletten deze bepalingen dat bestuursdocumenten die uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering, worden vrijgegeven om het goede verloop van het strafonderzoek, de rechten van verdediging en het vermoeden van onschuld te vrijwaren. Deze uitzonderingsgrond is aldus van toepassing indien het vrijgeven van de gevraagde bestuursdocumenten schade toebrengt aan het opsporen en vervolgen van strafbare feiten of de rechten van verdediging in het gedrang brengt.

Uit de ontvangen toelichting van de stad Oostende en mede gelet op de bezorgde PV's van de verbalisant ruimtelijke ordening van de stad Oostende, stelt de beroepsinstantie vast dat deze PV's en bijlagen, die ook milieu-informatie bevatten, werden bezorgd aan de Procureur des Konings te Kortrijk. Op grond van het voorgaande is de beroepsinstantie van oordeel dat voormelde PV's uitsluitend ten behoeve van de strafvordering werden opgesteld. Tevens blijkt uit de toelichting dat het dossier nog steeds in onderzoek is bij het parket dat bijgevolg nog geen beslissing heeft genomen.

Om voormelde redenen is de beroepsinstantie dan ook van oordeel dat de openbaarmaking dient geweigerd te worden met toepassing van de uitzonderingsgrond, zoals voorzien in artikel II.36, §1, tweede lid, 3° van het Bestuursdecreet.

De beroepsinstantie acht in casu geen hoger openbaar belang van toepassing dat de openbaarmaking van het betrokken document zou rechtvaardigen. De beroepsinstantie is van mening dat er in casu geen openbaar belang, zoals gedeut in de parlementaire voorbereiding, gemoeid is met de openbaarmaking van het betrokken document. De memorie van toelichting stelt immers m.b.t. de belangenafweging het volgende: *"De uitzonderingen worden alleen ingeroepen als het belang van de openbaarheid niet primeert. Daarmee wordt bedoeld: een met de openbaarmaking gediend openbaar belang. Deze bepaling betekent dus niet dat*

de private belangen van de aanvrager moeten afgewogen worden tegenover de belangen die met de uitzonderingen beschermd worden. Het gaat om het belang van de gemeenschap: de openbare orde, de veiligheid van de bevolking, grote maatschappelijke issues, globale bescherming van het leefmilieu enzovoort..” (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, 1656/1, 56). In voorliggend geval is een publiek belang inzake openbaarmaking niet voorhanden.

Daarnaast wordt door de beroepsinstantie nog gewezen op het volgende. Op grond van artikel 6, §1, 5° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur moet een aanvraag tot openbaarmaking door een federale of niet federale administratieve overheid worden afgewezen als het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van strafbare feiten. Voor milieu-informatie dient echter artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie bekeken te worden. Deze bepaling voorziet dat een vraag tot openbaarmaking afgewezen wordt als het publiek belang van de openbaarheid niet opweegt tegen de bescherming van de opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten. Deze uitzondering geldt ook voor de niet-federale overheden omdat zij verband houdt met de strafvervolging, die met uitzondering van de bevoegdheden die artikel 11 en 11bis van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 aan de Gemeenschappen en de Gewesten hebben toegekend, een federale bevoegdheid blijft.

In bovenvermelde wet worden met “sanctioneerbare feiten” de strafrechtelijk beteugelde feiten bedoeld, evenals de feiten die onderworpen zijn aan een administratieve sanctie met inbegrip van de disciplinaire maatregelen. Onder deze uitzonderingsgrond kunnen bijvoorbeeld ook de documenten vallen die nog niet gelinkt zijn aan een lopend gerechtelijk onderzoek, maar waarvan de openbaarmaking het onderzoek eventueel kan schaden (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51, 2511/001, 36*).

Uit deze bepalingen volgt dat de aanvraag wordt afgewezen als het publiek belang van de openbaarmaking niet opweegt tegen de bescherming van het belang van de opsporing of vervolg van strafbare of sanctioneerbare feiten. De beroepsinstantie wenst hierbij te benadrukken dat bij voormelde belangenafweging geen rekening dient te worden gehouden met de individuele belangen.

Een publiek belang inzake de openbaarmaking is in casu niet voorhanden, zodat de afweging van beide belangen bijgevolg in casu resulteert in het primerende belang van de uitzonderingsgrond vermeld in bovenvermelde bepalingen.

In de rechtspraak werd reeds meermaals gesteld dat het geheim van het strafonderzoek geldt van zodra een overtreding door middel van een proces-verbaal is vastgesteld. Wanneer een proces-verbaal wordt verzonden naar het parket maakt dit deel uit van het strafonderzoek en door deze informatie vervat in het proces-verbaal openbaar te maken, dreigt men het geheim van het strafonderzoek te omzeilen. Uit artikel 458 Strafwetboek kan worden opgemaakt dat de wet of het decreet de gevallen kan bepalen waarin de verplichting wordt opgelegd om geheimen bekend te maken. Tevens voorziet artikel 21bis Sv een recht op inzage of afschrift in het opsporingsonderzoek en het gerechtelijk onderzoek, in te dienen bij de Procureur des Konings of de onderzoeksrechter. Een dergelijk bekomen toelating is in casu niet voorhanden of werd toch niet voorgelegd.

Het beroep is bijgevolg, voor wat het eerste onderdeel betreft, **ongegrond**.

Tweede onderdeel: aanmaningen van de verbalisant ruimtelijke ordening van de Vlaamse Overheid

Op grond van artikel 6.2.3. §2 VCRO kunnen de verbalisanten ruimtelijke ordening, als ze bij de uitoefening van hun respectieve opdrachten een stedenbouwkundige inbreuk of een stedenbouwkundig misdrijf

vaststellen, de vermoedelijke overtreder en eventuele andere betrokkenen ertoe aanmanen om de nodige maatregelen te nemen om de inbreuk of het misdrijf te beëindigen, de gevolgen ervan geheel of gedeeltelijk ongedaan te maken of een herhaling ervan te voorkomen.

Het Bestuursdecreet maakt, wat betreft de uitzonderingen op het recht op openbaarheid, een onderscheid naargelang het gaat om een aanvraag tot openbaarmaking die betrekking heeft op milieu-informatie dan wel op andere informatie. Artikel I.4, 11° van het Bestuursdecreet somt gedetailleerd op wat onder milieu-informatie moet verstaan worden. Ook de betrokken aanmaningen moeten volgens het oordeel van de beroepsinstantie beschouwd worden als documenten die milieu-informatie in de zin van artikel I.4, 11°, e) van het Bestuursdecreet bevatten. Het gaat immers om een overtreding tegen de regelgeving inzake de ruimtelijke ordening, welke in beginsel milieugerelateerd is.

Bijgevolg zou de relatieve uitzonderingsgrond zoals bepaald in artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet van toepassing kunnen zijn. Op grond van deze bepaling dient de aanvraag tot openbaarmaking afgewezen te worden voor zover die betrekking heeft op milieu-informatie, indien men van oordeel is dat het belang van de openbaarheid niet opweegt tegen het vertrouwelijk karakter van bestuursdocumenten die uitsluitend ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie werden opgesteld. Zoals blijkt uit de memorie van toelichting (*Parl.St.* VI.Parl . 2017-18 nr. 1656/1, 59) belet deze bepaling dat bestuursdocumenten die uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering, worden vrijgegeven om het goede verloop van het strafonderzoek, de rechten van verdediging en het vermoeden van onschuld te vrijwaren. Deze uitzonderingsgrond is aldus van toepassing indien het vrijgeven van de gevraagde bestuursdocumenten schade toebrengt aan het opsporen en vervolgen van strafbare feiten of de rechten van verdediging in het gedrang brengt. Evenwel vallen onder deze uitzonderingsgrond niet de bestuursdocumenten die niet uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering, maar eventueel wel in een opsporingsonderzoek gebruikt worden. Bestuursdocumenten, die nuttig of bruikbaar voor het strafonderzoek zijn, maar niet uitsluitend met het oogmerk van de strafvordering zijn opgesteld, vallen bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de uitzonderingsgrond van artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet.

De beroepsinstantie stelt vast dat de betrokken aanmaningen aan de overtreder(s) nog de mogelijkheid bieden om zich in regel te stellen. Om die reden is deze aanmaning niet “uitsluitend” ten behoeve van de strafvordering opgesteld, en evenmin uitsluitend ten behoeve van de vordering van een administratieve sanctie. Bijgevolg is in dit geval artikel II.36, §1, tweede lid, 3° Bestuursdecreet niet van toepassing.

Voor bestuursdocumenten die niet uitsluitend werden opgesteld ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie, maar eventueel wel in een opsporingsonderzoek gebruikt worden, dient in casu artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieu-informatie bekeken te worden. De beroepsinstantie is van oordeel dat een openbaarmaking van de informatie in de betrokken aanmaningen van die aard is dat ze afbreuk zou doen aan de “opsporing of vervolging van sanctioneerbare feiten”. Uit de verkregen informatie blijkt immers dat navolgende PV's werden bezorgd aan het parket van de procureur des Konings. Stedenbouwkundige misdrijven worden immers in beginsel strafrechtelijk vervolgd en bestraft volgens de regels van het gemeen strafrecht, tenzij de procureur des Konings beslist om de zaak niet strafrechtelijk te behandelen, dan wordt een alternatief bestuurlijk beboetingsspoor gevolgd. Volgens de beroepsinstantie brengt de openbaarmaking van bedoelde bestuursdocumenten de rechten van verdediging in het gedrang.

Tevens is de beroepsinstantie van oordeel dat de belangenafweging waartoe bovenvermeld artikel verplicht, in casu niet tot een oordeel in het voordeel van beroepers leidt: de openbaarmaking mag maar ten koste van het beschermde belang worden bevolen als het belang van de openbaarmaking zwaarder weegt dan het beschermde belang, wat in casu naar het oordeel van de beroepsinstantie niet het geval is. Bijgevolg

dienen de betrokken aanmaningen eveneens aan de openbaarmaking te worden onttrokken met toepassing van artikel 27, §1, 4° van de wet van 5 augustus 2006 betreffende de toegang van het publiek tot milieuinformatie.

Het beroep dient wat dit tweede onderdeel betreft dan ook als **ongegron**d te worden beschouwd.

Derde onderdeel: Brief gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur: melding herstellvordering in vergunningenregister d.d. 13 december 2022

Volgens de beroepsinstantie kadert de betrokken brief in de context van artikel 5.1.4, §1, tweede lid en artikel 5.1.2, §1, 9° VCRO. Dit document kadert in de informatieplicht tussen overheden onderling en beoogt dat de volledige correcte informatie in het vergunningenregister wordt opgenomen. Deze "loutere" melding in het kader van de vervollediging van het vergunningsregister is geen document dat uitsluitend is opgesteld ten behoeve van de strafvordering of de vordering van een administratieve sanctie. Evenmin ziet de beroepsinstantie andere uitzonderingsgronden die zich verzetten tegen de openbaarmaking ervan, behalve met betrekking tot hetgeen hieronder wordt vermeld.

De beroepsinstantie kon immers vaststellen dat het opgevraagde document naam, mailadres, telefoonnummer, adres en handtekening van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevat.

Artikel II.34 2° van het Bestuursdecreet bepaalt dat, tenzij de aanvraag betrekking heeft op milieuinformatie, de overheidsinstanties, vermeld in artikel II.28, §1, een aanvraag tot openbaarmaking afwijzen als de openbaarmaking afbreuk doet aan de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, tenzij de betrokken persoon met de openbaarmaking instemt. Deze bepaling laat niet toe dat gegevens worden verstrekt die de identificatie van derden mogelijk maken, in de mate dat daarmee afbreuk zou worden gedaan aan de bescherming van hun persoonlijke levenssfeer.

Hoewel het hier om een absolute uitzonderingsgrond gaat waardoor er geen belangenafweging moet plaatsvinden tussen het door de uitzonderingsgrond beschermde belang met het belang van de openbaarheid, vertoont de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet voorziene uitzonderingsgrond niettemin een relatief aspect. De decreetgever was weliswaar van oordeel dat er geen afweging vereist is met het openbaar belang dat met de openbaarheid is gediend, maar wijst er desondanks op dat telkens en in concreto geoordeeld moet worden of er al dan niet een inbreuk is gepleegd op de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (Parl.St. VI.Parl. 2017-18, nr. 1656/1, 58). Artikel 22 van de Grondwet waarborgt uitdrukkelijk het recht op eerbiediging van het privéleven, net zoals artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens dit doet. De bedoeling en het fundamentele uitgangspunt van de in artikel II.34, 2° van het Bestuursdecreet bedoelde uitzonderingsgrond bestaat er precies in om het aan iedereen toegekende grondwettelijke recht op de eerbiediging van zijn privéleven te beschermen.

De beroepsinstantie merkt op dat bij het onderzoek naar de uitzonderingsgrond met betrekking tot de persoonlijke levenssfeer eveneens moet worden nagegaan of er al dan niet sprake is van informatie in een bestuursdocument die op de persoonlijke levenssfeer betrekking heeft. Voormelde gegevens, ook al situeren deze zich in een professionele context, behoren tot de persoonlijke levenssfeer en behoren als persoonsgegevens van die natuurlijke persoon ontegensprekelijk tot het privéleven van de betrokkene. De beroepsinstantie stelt evenwel vast dat de aanstelling van de betrokkene als gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur van de afdeling Handhaving van het Departement Omgeving bij ministerieel besluit van 26 november 2018 (laatst gewijzigd bij MB van 4 juli 2023) werd bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 14 december 2018. Via een eenvoudige google-zoekopdracht is de professionele activiteit van de betrokken persoon, samen met het mailadres en telefoonnummer snel terug te vinden.

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat het vrijgeven van deze gegevens in casu geen inbreuk uitmaakt op de eerbiediging van de persoonlijke levenssfeer. Beroepsinstantie is echter wel van mening dat de handtekening van de natuurlijke persoon wel niet vrij te geven is. Conform artikel 11.45 Bestuursdecreet moet een aanvraag tot openbaarheid gedeeltelijk worden ingewilligd indien de informatie waarop een uitzondering van toepassing is, samen met andere informatie in een bestuursdocument opgenomen is, en het mogelijk is om de informatie die niet openbaar kan gemaakt worden, te scheiden van de andere informatie. Volgens het oordeel van de beroepsinstantie is dat in casu effectief het geval, en kan de hierboven vermelde informatie (de handtekening), die niet voor openbaarmaking in aanmerking komt, perfect worden gescheiden van de informatie die wel kan worden vrijgegeven.

Bijgevolg is het beroep voor dit derde onderdeel, gelet op het hierboven vermelde, **deels gegrond**.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepschrift van ■■■ d.d. 5 december 2023 tegen de weigeringsbeslissing van de stad Oostende van 20 november 2023 wordt als ontvankelijk, en deels ongegrond, deels gegrond beschouwd.

Bijgevolg dient de stad Oostende aan ■■■ een digitaal afschrift te bezorgen van de brief van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur aan het College van Burgemeester en Schepenen van 13 december 2022, met weglating van de handtekening van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Geen toestemming tot hergebruik van bestuursdocumenten

In zoverre dit beroep gegrond werd verklaard, geldt dat deze inwilliging van de aanvraag tot openbaarmaking GEEN toestemming inhoudt om de gevraagde bestuursdocumenten te hergebruiken, als vermeld in titel II, hoofdstuk 4 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (zie artikel 11.44, §3, van het Bestuursdecreet).

Brussel, 22 december 2023

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter